

GENEZE ENERGETICE

Și-a imprimat silueta dominantă în harta orașului de pușin timp. Cu cinci ani în urmă exista doar memoriată în foaia de calc. Doi ani mai târziu, pe firele proaspete ale magistrelor au primit cale liberă primele șarje de energie, produse aici. Astfel, în 1965, anul Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, în relieful economic al Capitalei și-a semnat actul de prezență un emitor de valoare al energiei — Termocentrala București-Sud. O înșurubare tactică, modestă, în spațiul necesității, imaginea termocentralei a intrat astfel în panoramical diurn al urbanisticii bucureștene.

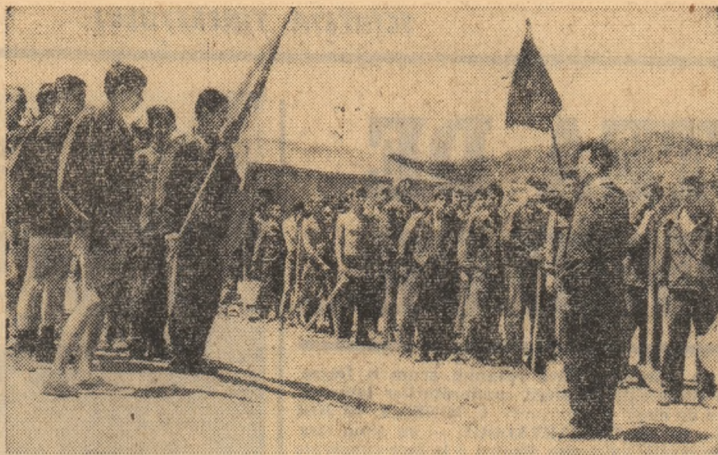
Profilate sene pe fondul recent al noilor cartiere din fur, imensele coșuri își atrag atenția de departe, fixând parolă locului un unioers retras în propriile date de referință refuzându-se în discreției. Cu această impresie te apropii de aglomerarea de clădiri, dominată de construcția masivă — sugerând stabilitatea absolută, durabilă — a turnurilor de răcire. Nimic nu pare să se întâmple aici. Fira de abur își părăsește locurile din instalații desenând deasupra amplasamentului centralei misterioase volute spațiale. Când pătrunzi în interiorul clădirilor, și se dezvăluie discrepanța creată între formă și fond. Austeritatea este, te convingi de acest lucru, calabilă rigurozității cu care oamenii, desfășurați pe suprafețe vaste, în închingi procesele de eliberare a energiei.

Căldură și electricitate. Două fețe ale aceleasi monede nuse în valoare în interioarele acestor retroite de alchimie ieșite de multă vreme de sub aripa misterului. Patru grupuri, intruchipând tot atâtea personaje cu profil distinct intrate în rol pe tabla de șah a energiei românești, își ordonează existența aici pe malul sting al Dimboiciei în mo-

mentul în care aceasta se pregătește să părăsească orașul. Două dintre ele, de cite 50 de MW; celelalte, de puterea dublă a acestora. Abur, apă fierbinte, curent

electric. Iată cele trei fire ce și împletesc geneza la Termocentrala București-Sud.

N. UDROIU
(Continuare în pag. a V-a)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV. SERIA II, NR. 6003 | 6 PAGINI — 30 BANI | SIMBĂȚĂ 7 SEPTEMBRIE 1968

CUM ESTE ÎNTÎMPINAT TÎNĂRUL INTELECTUAL

ÎN SAT

Pretutindeni în țară s-a dezvoltat o mare rețea școlară, dar mai cu seamă, la sate, acolo unde trecutul i-a frustrat pe oameni ani și ani de învățatură. Și unde sint școli trebuie să fie și profesori. În sate au venit în anii din urmă mii de învățători și profesori. Unii dintre ei sint localnici și au dorit să se întoarcă în locurile natale după terminarea cursurilor, alții s-au stabilit aici în urma propriilor lor opțiuni. Au venit aici, la sat, mai ales tineri. Unii însă vin și pleacă sau recurg la soluția navetismului. Dar nu toți cei care își părăsesc catedrele sau adoptă navetismul, o fac din lipsa de dorință de a profesa la sat.

Știm că tînărul venit la sat după anii petrecuți în facultate, la oraș, trebuie să se acomodeze, să se adapteze noii vieți și activității. Și n-o poate face singur, neajutorat de către organele competente și obligate să se îngrijească de viața intelectualilor satului. Profităm de ocazia începerii noului an școlar și notăm în aceste rânduri cîteva conclu-

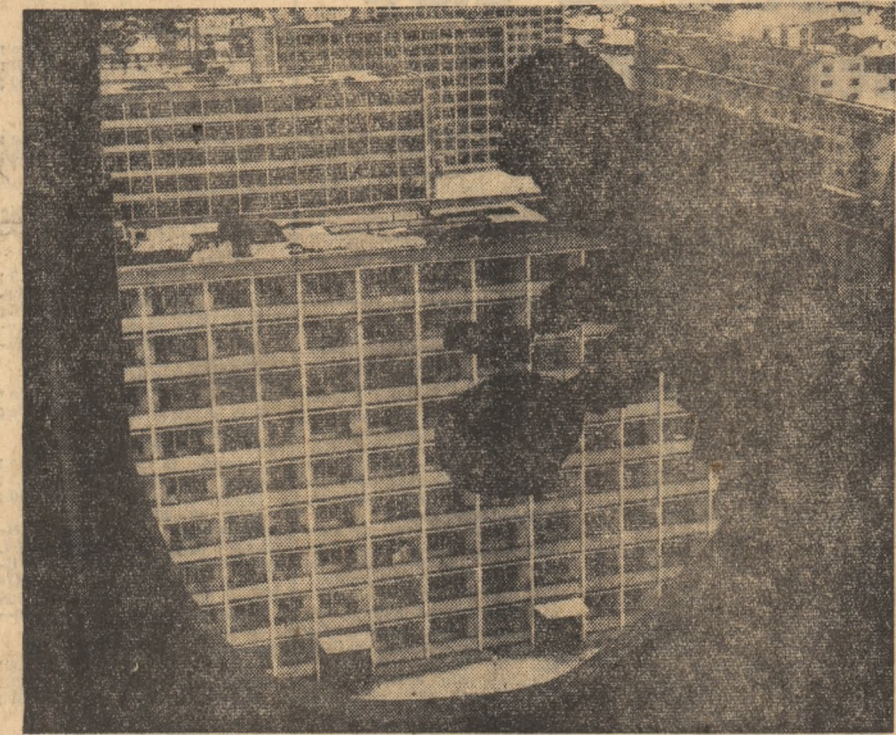
zii despre preocuparea pentru profesorii și învățătorii care hotărăsc să-și dedice activitatea școlii satești. Exemplele ni le-au oferit comunele județului Vrancea.

La Vulturii și în satele a acestei comune — Hîngulești, Maluri, Boțîrău și Vadu Roșca, există toate condițiile pentru a asigura cadrelor didactice de aici un standard de viață comparabil cu cel de la oraș. Așezările rurale sint situate pe șoseaua națională Focșani-Galați sau în imediata ei apropiere, iar în comună există cinci cooperative agricole de producție puternice. În școlile comunici sint încadrați 96 învățători și profesori din care 80 s-au stabilit definitiv aici, 14 locuiesc în gazdă și numai două profesoare fac naveta la oraș. N-ai crede că în comună persistă serioase deficiențe privind aprovizionarea acestora cu alimente și lemne de foc. Primarul comunei, tovarășul Stoica Toader, susține însă că aici cadrele didactice nu duc lipsă de nimic. „Poate uneori să lipsească carnea, dar nu prea mult timp, doar cînd nu este la restaurant sau cînd nu se fac țâeri de necesitate”. Il contrazicem, mai exact îl contrazicem realitatea. Singura sursă de aprovizionare din comună sint tarabele O.L.F. Cooperativele de producție nu aprovizionează cadrele didactice, deși le-ar putea acorda înlesniri legale pentru aprovizionarea cu cele trebuitoare. Cu lemnele de foc situația e și mai grea, pentru că trebuie transportate de la o distanță mare, iar cheltuielile sint foarte mari.

Iată, deci, o comună bogată, cu un nivel de viață ridicat, care nu se îngrijește cu nimic de dascălii copiilor satului. Fiecare cooperativă agricolă de producție pasează această sarcină celeilalte și nici una dintre ele nu întreprinde practică nimic, iar consiliul popular comunal nu intervine pentru a pune capăt acestei situații. Zilnic din comună pleacă mașini spre Focșani. Și cu puțină bunăvoință, s-ar putea aduce pentru profesori măcar o dată pe săptămîni, o

VICTOR RAREȘ

(Continuare în pag. a V-a)

Se înalță noi construcții...

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

CĂSĂTORIA—UN PAS

Există o psihologie a grupului familial? Este reabil necesar să-l pregătim pe copil (tot așa cum îl pregătim pentru viitoarea sa calitate de cetățean) și pentru viitoarea sa calitate de soț sau de soție, și — la rîndul lui — de părinte? Mai pot fi luate lucrurile să se consume la întâmplare, ca într-o zonă a lui „Fac ce vreau!”, „Fac ce pot!”, „Fac ce știu!”, „Fac ce-am învățat și eu de-acasă” — am citat replici favorite ale părinților care-și explică astfel, de obicei, acțiunile lor pseudo-educative.

Esecurile la acest capitol par a fi din ce în ce mai numeroase, deși — culmea! — abia acum se acordă o atenție înfină sporită problemei copilului, modelării lui pe măsura prezentului; dar — și aici apare impulsul — e necesară o suficiență suplută pentru a-l lăsa adultului de mine posibilitatea, peste ani, de a adapta și integrare firească, totală, în viața de familie (și, implicit, cetățenească, socială) a decenului (decenilor) următor (următoare).

„Meseria de părinte este o profesie dintre cele mai anevoioase și complexe: eu nu pot avea nici o obiecție la adresa metodelor folosite de părinții mei, doar pot face reproșul că ele nu erau atât de cultivate și chibzuite, căci ei s-au încrezut în metodele de educație clasice care au calități, fără îndoială, dar sînt lipsite de sprijinul psihologic” (Claude Durel). Și atunci cum poate un părinte să

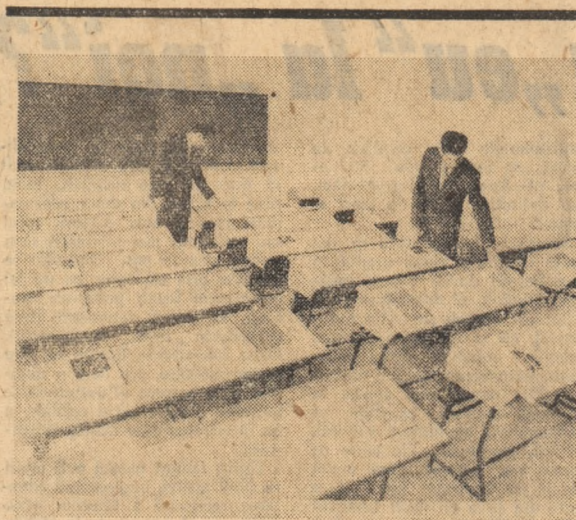
fi „excelent educator”? Este nevoie să fie „excelent educator” ca să se salveze pe sine, prestigiul său, să se asigure în vederea inevitabilei bătrîneți, sau este vorba de salvarea progeniturii sale care — nu uită niciodată! — pășește în doar cîteva ani, peste pragul maturității și intră în lumea, evident mai complicată și contradictorie, a vieții de familie și cetățenești. Esențial este ca el — copilul nostru — să nu intre în etapa adultă a existenței sale grețat de anume tare dobîndite în dificila fază de trecere — adolescența.

În viața tuturor intervine un moment în care omul simte mai acut nevoia unui fel de alinție care să-i asigure stabilitatea sentimentelor și tandrețea de care nici o ființă umană nu fuge, ceea ce îi dă totodată posibilitatea, pe alt plan, profesional, să se desfașoare (să pună la bătaie înțelegerea sa forță și capacitate). O căsătorie reușită aduce tocmai acest echilibru necesar. Se poate deci afirma că momentul căsătoriei reprezintă, în fond, o mai puternică aderare a individului la colectivitate, căci echilibrul îi dă posibilitatea să-și sporească aportul la viața colectivității. Așadar, judecarea în viitor, de cît e adolescentul de astăzi, a propriii sale căsnicii, a gradului ei de

MIHAI STOIAN

(Continuare în pag. a II-a)

de la „eu” la „noi”?

Ultimele pregătiri pentru țîierea panglicii inaugurale a noului școli generale construit în cartierul Titan-București. Manualele școlare sint ordonate pe pupitre

Perspectivile literaturii noastre actuale

Edgar Papu

Ca orice expresie de valoare, literatura nu există în sine, ci numai în funcție de circulația și receptarea ei pe plan național și internațional. Ea stabilește relația între doi termeni, unul care oferă, iar celălalt care primește. Acesta din urmă plătește, prin aprobarea, adeviziunea sau admirația sa, darul ce i s-a oferit, și închide, astfel, circuitul mereu extensibil, înăuntrul căruia respiră marea realitate literară și artistică.

Orientîndu-se după aceste coordonate și țîind seama că se adresează unui public cu perspective noi de cultură, s-a dezvoltat în ultima vreme și literatura noastră. În creațiile lor, scriitorii dineri au plecat și pleacă mereu de la premisa fundamentală că a intervenit o schimbare de structură în viața socială a țării, avînd drept urmare cerințe artistice de un nivel superior.

Fenomenul culturalizării și al industrializării, care ne-au scos la o largă suprafață politică și economică pe plan internațional, va avea repercusiuni corespunzătoare și în domeniul literar. Aom de la scriitor se cere mai mult decît înainte, fiindcă și cititorii români, alți prin numărul cit și prin calitatea lor, aparțin uneia din țările civilizate ale lumii. I se cere mai mult, dar i se și dă mai mult. Scriitorul este scos din situația de izolație la periferia societății, și i se acordă un rol deosebit și activ în întregul sistem, pe baza cărului trăim astăzi.

(Continuare în pag. a II-a)

Ancheta „Scînteii tineretului”

Dialogul statornic între redacția noastră și tinerii săi cititori, continuă cu dezbaterea pe care o vom organiza pe marginea răspunsurilor la întrebarea:

CARE CREDEȚI CĂ SINT PRIMELE CINCI SENTIMENTE FUNDAMENTALE DE CARE ESTE ANIMAT ÎN ACTIVITATEA SA TÎNĂRUL CETĂȚEAN AL ROMÂNIEI SOCIALISTE?

Așteptăm răspunsurile cu mențiunea ANCHETA „SCÎNTEII TINERETULUI”, pînă la data de 12 SEPTEMBRIE. Pentru fructificarea lor în paginile ziarului vă rugăm să motivați pe larg, mai ales prin fapte și experiențe de viață trăite personal sau de cel din jurul dumneavoastră.

ÎN PAG. A 2-A:

● După festivitatea de înminare a premiilor...

● „Scena mare trebuie să aibă și-o scenă mică”

ÎN PAG. A 4-A:

● SATIRĂ ȘI UMR

ÎN PAG. A 5-A:

SPORT

● AUR ȘI ARGINT PENTRU SPORTIVII ROMÂNI

Correspondență din Atena de la trimisul nostru special, VASILE CĂBULEA

DUPĂ FESTIVITATEA DE ÎNMÂNARE A PREMIILOR...

S-au încheiat recent două reuniuni științifice internaționale adresate elevilor: olimpiadele de matematică și fizică desfășurate în luna Iulie la Moscova și respectiv Budapesta. La ambele manifestări au participat și elevii români care, în competiția cu colegii din celelalte țări, și-au dovedit calitățile cultivate în școală și prin eforturi personale. La vremea respectivă ne-am informat cititorii asupra acestor

două întreceri de prestigiu. Dacă revenim acum o facem intrucat ambele competiții au oferit conducătorilor loturilor noastre olimpice de elevi — prof. univ. C. IONESCU BUJOR și conf. univ. dr. NICOLAE MARTALOGU — un cimp larg de sugestii și observații valoroase. Pentru a le face cunoscute le redăm așa cum au reieșit din convorbirile purtate cu un redactor al ziarului nostru.

RED.: Ce probleme deosebite a ridicat ediția din acest an a olimpiadei de matematică?
Prof. univ. C. IONESCU BUJOR: O stăchetă mai ridicată a exigenței a urcat și baremul punctajelor maxime ce ar trebui să fie atinse de concurenți pentru a se putea situa printre primii în clasament. Această exigență n-a creat totuși dificultăți deosebite concurenților lotului nostru olimpic. Dovada: Rudolf Barbu Berceanu, absolvent al clasei a X-a Liceului „Mihai Viteazul” din București a obținut premiul I intrând în punctajul maxim, Ștefan Grădinaru, absolvent al clasei a XI-a Liceului nr. 3 din Turnu Severin, a obținut premiul II, iar Vlad Sergescu din București și Horia Pop din Tg. Mureș, ambii absolvenți ai clasei a XI-a, au obținut premiul III.

PREZENȚA ELEVILOR ROMÂNI LA OLIMPIADELE INTERNAȚIONALE DE MATEMATICĂ ȘI FIZICĂ

universitare deși se editează cărți foarte bune, care răspund nivelului lor de pregătire și înțelegere. Și, în sfârșit, n-au spirit de selectivitate în lucru, rezolvă la nesfârșit aceleași tipuri de probleme ceea ce la urma urmei nu aduce nici un câștig, este o pierdere de vreme.

fi studiat în clasa a XII-a. Echipa română, formată din absolvenți ai claselor a X-a și a XI-a, a realizat un punctaj care ar fi situat-o pe locul II în clasamentul dacă n-ar fi primit notația la problemele de optică...
RED.: Poate că echipa noastră a fost deficietă nu numai din cauze obiective? Cu siguranță că observațiile dv. au mers mai departe...
N.M.: Sigur că nu se putem mulțumi numai cu constatarea că elevii noștri n-au parcurs toate capitolele fizicii. La urma urmei în anul viitor această problemă va fi rezolvată. Întrebarea e dacă odată cu această rezolvare vom asigura și succesul echipei noastre olimpice? Partea sa. Va trebui însă să insistăm și asupra altor lucruri ale prezidenților în această știință. Am în vedere nu numai concurenții olimpici ci pe toți elevii. Cred că în licee trebuie imprimat studiului fizicii un caracter mai intensiv.

RED.: Putem conchide deci că nivelul intrinsec al echipei a fost bun?

C.I.B.: Da, cu atât mai mult cu cât doar doi elevi din echipă au dovedit experiența înținerilor de nivel internațional, ceilalți, printre care și Berceanu, participând pentru prima oară la o asemenea competiție.

RED.: Vreți să spuneți că școala noastră ar trebui să se ocupe în mod special de „virtuți”, să formeze o „elită”?
C.I.B.: Vă scrie termenul? Pe mine nu. Da, avem nevoie de o elită școlărească nu în sensul nobil al cuvântului ci pentru valoarea practică pe care ar avea-o asemenea preocupare dacă ne gândim la schimbul de mîine al omenilor de știință de azi. Mi s-ar putea explica că se face acest lucru, că elevii au cercuri pe aptitudinile, că există clase cu profil științific. Teoretic așa stau lucrurile. Dar ce eficiență au aceste forme?

Discuțăm cu elevul Grădinaru despre cercul de matematică din școala sa. Îmi spune că în cerc intră cine vrea cu condiția să aibă nota de la 6-7 în sus. Asta înseamnă că este admis și un elev talentat și unul pur și simplu silitor și un altul cu interes și rezultate mediocre. Ce pregătire se poate asigura într-un asemenea cerc?

Sint și alte lucruri care merită semnalate în legătură cu pregătirea matematică a celor mai buni elevi. N-aș vrea să-mi supăr colegii din învățământ secundar dar eu fi scotocesc pe ei răspunzătorii de carentele pe care le-am observat. Nu este vorba de cantitatea de cunoștințe pe care o primesc elevii în programa asigurată o cantitate apreciable — ci de modul în care este asimilată, de sistemul prin care li se dezvoltă gândirea. Am să vă dau un exemplu. Înainte cu o lună de olimpiadă am avut în cantonament, 26 de elevi, deținători ai premiilor concursului național de matematică. Am observat că elevii aceștia, deci cei mai buni, nu și-au apropiat un stil de lucru, stilul lor fiind prolix, copilăresc, neștiințific. Elevii nu știu să-și aleagă o bibliografie, încep de timpuriu să studieze tratate

RED.: Olimpiada internațională de fizică se află abia la a doua sa manifestare. Alți organizatori cit și concurenții sunt aproape lipsiți de experiență. Aceasta este singurul motiv pentru care lotul nostru de elevi n-a recoltat nici un fel de distincții în ediția din acest an și, după cite știu, nici în anul trecut?

Conf. univ. dr. NICOLAE MARTALOGU: Evident nu se poate pune pe seama lipsei de experiență realitatea că elevii noștri nu s-au clasat printre primii în această competiție. Olimpiada este un concurs pe care îl câștigă cei foarte buni pregătiți. Elevii noștri au fost dezavantajați de o prevedere susținută conform căreia problemele de rezolvat se aleg din toate capitolele fizicii care se studiază pe parcursul liceului standard. Pe această bază una din probe a cerut rezolvarea unor probleme de optică geometrică capitol care în programa noastră școlară este prevăzut a

RED.: Cum se poate realiza acest deziderat?

N.M.: Vedeti, tot raționamentul pe care și-l face un fizician nu pornește de la formule ci de la fenomene. De aceea, expresiv este cuvântul de rezim pentru speculațiile pe care se creează epafodul teoretic. Lucrul este perfect valabil și pentru elev. De aceea, cred că liceele trebuie exemplificate cu experiențe demonstrative. Apoi este necesară o muncă experimentală individuală. Elevii trebuie ajutați să înțeleagă personal relativ al fenomenelor în procesul de măsurare iar în timpul rezolvării să fie înțeles în limbajul elevilor posibil. A doua vreme cit nu-mi vine în minte să judece așa, nu vom forma oameni care să gîndească asupra fenomenelor fizice, să fie capabili de interpretări și contribuții personale. Este de așteptat că cel puțin clasele speciale de fizică să-și pregătească pe elevii în acest sens.
RED.: Sînteți secretar general al Societății de științe fi-

sice și chimice. Nu considerați că societatea ar putea sprijini învățămîntul în imprimarea unui caracter practic studiului acestor științe?

N.M.: Fără îndoială că da. Ne-am propus să cercetăm modul în care se învață fizica în clasele de profil. Concluziile le vom înfățișa Ministerului Învățămîntului. Avem în proiect să edităm o colecție de cărți științifice, în format de buzunar, adresată cu precădere elevilor. Ne propunem să perfecționăm rubrica din Revista de fizică seria B care se adresează cercurilor de fizică din licee. Avem de gînd ca prin membrii societății noastre — profesori de liceu — să depistăm elevii cu talente și aptitudini deosebite pentru a ne ocupa în mod special de ei. Mă gândesc însă că și alți factori ar putea concura la o mai bună pregătire a elevilor în domeniul acestei științe. Iată, de pildă, Facultatea de fizică ar putea pune laboratoarele sale la dispoziția elevilor, să spunem dimineața, sau în vacanțe, iar pe vremea invației să asiste la experimente mai spectaculoase sau chiar la unele cursuri. Pregătirea elevilor talentați este o cauză românească și de aceea cred că trebuie să-și unească forțele toți cei interesați.

RED.: Cum se poate realiza acest deziderat?

N.M.: Vedeti, tot raționamentul pe care și-l face un fizician nu pornește de la formule ci de la fenomene. De aceea, expresiv este cuvântul de rezim pentru speculațiile pe care se creează epafodul teoretic. Lucrul este perfect valabil și pentru elev. De aceea, cred că liceele trebuie exemplificate cu experiențe demonstrative. Apoi este necesară o muncă experimentală individuală. Elevii trebuie ajutați să înțeleagă personal relativ al fenomenelor în procesul de măsurare iar în timpul rezolvării să fie înțeles în limbajul elevilor posibil. A doua vreme cit nu-mi vine în minte să judece așa, nu vom forma oameni care să gîndească asupra fenomenelor fizice, să fie capabili de interpretări și contribuții personale. Este de așteptat că cel puțin clasele speciale de fizică să-și pregătească pe elevii în acest sens.
RED.: Sînteți secretar general al Societății de științe fi-

științifice realizate de MARIETA VIDRASCU

Vedere din Sinoia

MINEVIT

Este o nouă invenție aparținînd doctorului Al. Motocanu, menită să înlocuiască pierderile de săruri ale muncitorilor care lucrează în condiții unor temperaturi înalte. Este vorba de un produs bazat pe un amestec de săruri minerale și vitamine care, dizolvate, substituie apele minerale. Recent, la C.I.L. Timișoara s-a produs pe scară industrială fiind foarte solicitat de către sectorul siderurgic.

Menționăm că în direcția protecției muncii, același doctor a mai realizat Hyperplastul folosit la tratarea arsurilor, pelucula profilactică curativă contra coloranților țesutii ca și dispozitivul pentru vinderea arsurilor totale, alături de care în câteva spitale din țară.

ION D. DANEA

PERSPECTIVELE LITERATURII NOASTRE ACTUALE

(Urmare din pag. 1)

mai tate de veac în urmă de Eugen Lovinescu, și tot abia în ultima vreme se pot bucura de audiența convenită operele epice și dramatice ale unui scriitor de talia lui Camil Petrescu.

Urbanizarea, provocată de dezvoltarea industriei naționale, susținută de lărga politică a culturalizării, deschide și literaturii noastre drumul cel mai sigur către universalitate. N-am vrea să se înțeleagă că temele literare citadine ar fi superioare celor sătești, mai cu seamă în spiritul nou în care acestea au fost concepute în anii noștri. „Moromeții” lui Marin Preda rămîn un exemplu strălucit în această privință. Este însă, incontestabil că genurile literare cultivate astăzi, cum ar fi romanul sau drama de idei, oricum aduce o pondere mai mare. Accentul mai pronunțat pe care, în ordine economică, îl deține astăzi industria față de agricultură se transmite și în literatură printr-un interes mai apropiat de care-1 dețin temele citadine în raport cu cele rurale. Progresul economic a adus, astfel, și o modalitate certă către progresul artistic.

În felul acesta se vede concepută literatura unor scriitori ai de actuali ca Nicolae Breban sau Al. Ivasiuc. Sub două aspecte se deosebesc fundamental de prozatorii citadini dintre cele două războaie. Ne gîndim adică la Camil Petrescu, la Matei Caragiale, la Ion Marin Sadoveanu, la G. M. Zamfirescu și la alți citivi românci sau dramaturgi reprezentativi ai acestei vremi. Acești mari scriitori din trecut apropiat grefează conținutul nou de introspecție analitică — propriu intelectualului orășenesc modern — pe un anumit procedeu autorizat de la neapelați până atunci evocare a tablourilor rustice. Ei parafrază, adică, ceea notă a pitorescului rural pe portativul unui pitoresc urban, așa cum făcuse mai înainte și I. L. Caragiale. Scrierile lor adună o evocare caleidoscopică de străzi, de circuli și cafenele cu iz balcanic, de locuri de vîilegruț, de case suspecte cu locuri de cărți, de mahalale, de nunți, de chibolanuri familiare care compensează prin înțelesul său cultural abaterile de la tema țărănească, trimbată aproape todeauna de o sugestivă atmosferă regională. Dimpotrivă, prozatorii mai noi, de factura lui Nicolae Breban sau Al. Ivasiuc elimină orice pitoresc citadin și orice pitoresc în general. Acești scriitori activează într-un mediu de cultură industrială și urbană, în care orășele noastre capătă nivel internațional. Ca atare, ei rup cu acea tradiție a pitorescului, care reflecta o umbră de ruralitate — sau în orice caz de „spirit local” — și asupra urbei. Exponenți ai orășului nostru modern, ei pun în paranteză standardul său exterior, și

privesc exclusiv diferențiere multiple și complexă de probleme a celor ce-l locuiesc. Toată problematica romanilor lor se susține prin ea însăși, fără nici un ornament sugestiv din afară. Dar chiar această problematică, privită în sine, este acum alta. Romanierii sau dramaturgii citadini dintre cele două războaie, în cadrul tablourilor lor sociale, își aplică analitică lucidă îndeebii asupra pașunilor, motivul conștient în acea vreme, Nicolae Breban și Al. Ivasiuc depășesc acest motiv și pătrund mai adînc în procesul unei dezbateri morale; sau chiar dacă apare și pașunea, ea nu mai interesează prin ea însăși, ci obiectiv, ca mijloc de rămină numai o simplă treaptă pentru a se ajunge la idee, singurul element supus acum unei ample disocieri. Nuantele cele mai fine, mai adînci și mai exacte din scrierile lor nu provin dintr-o trăire a senzorialului sau a subconștientului ci de la o colosală forță intelectuală, care proiectează o lumină obitoare asupra unei integrale structurii morale. Niciodată, pînă la el, în literatura noastră, inteligența omenească n-a avut un grad atât de înalt, ajungînd pînă la propria excedere în acțiunea ei aproape matematică de precizie înfrățimată asupra ființei umane, privită nu sub aspectul naturalist al unui fatalism de impulsuri, ci sub acela al atitudinilor conștente.

Dar poezia? Același pitoresc local pe care l-am surprins la romanierii noștri citadini dintre cele două războaie, se descoperă și la liricii acestei vremi chiar la cei mai mari. Sugestii din coloritul nostru orășenesc, aflate în unele poeme ale lui Argeșiu sau vestitul balcanism al lui Ion Barbu completează generalul tablou stilistic al epocii. Asemenea trăsături dispar complet la poezii noștri de artă. Ei nu mai dau „tablouri” sau instantanee evocatoare ci numai atitudini, dezbateri launtrice, aspirații și elanuri, exprimate în imagini. În lirica lui Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Cezar Baltag, Grigore Hagiu, Ion Alexandru, Ilie Constantin, Adrian Păunescu, chiar dacă se evocă — și realmente se evocă — împrejurări naționale și sociale, ele nu se mai comută prin întermedii pitorescului local, ci direct prin ideea-imaginație.

Marile prefaceri din tara noastră au început să-și arate adevăratele roade. O mărturie din cele mai recente constituie *Antologia poeziei române*, scoasă la Paris în limba franceză de către cunoscutul poet Alain Bosquet. Manifestându-și o caldă și sinceră admirație îndeebii față de liricii noștri cel mai tineri Bosquet, și, odată cu el, alți autorizați oameni de cultură străini, confirmă drumul sigur către universalitatea literaturii române, pe care l-a adus la noi socializmul, procesul industrializării, dezvoltarea orașului și, în consecință, formele majore ale intelectualului.

„Scena mare trebuie să aibă și-o scenă mică”

Prolog de stagione la Naționalul craiovean

Pentru că vara la începutul plin de fărîcînturi ne-a înșelat în acest an multe din asteptări, ne permitem să anticipăm cu interval scurt...
— În mod categoric egoist — îl sacrifică totalmente pe celălalt pentru propria sa reușită. Dezechilibrul care se produce, în loc să determine (asa cum cred unii „recunoscință”, stimulează, dimpotrivă, neînțelegerile. Căci nimeni nu iartă și fi fost sacrificat de inșiși partenerul său de viață! Mai există — cu l s-a inoculat acestora, în sințe, de-a lungul adolescenței? — și dintre aceia care se otrăvesc reciproc o existență întreagă, împiedicîndu-le deliberat realizarea aspirațiilor

— Scena mare trebuie să aibă și o scenă mică, o scenă laborator, care să găzduiască acele încercări, căușări pasionante nu numai ale creatorilor de literatură dramatică, ci și a creatorilor de artă din teatru. Sperăm să avem o asemenea scenă într-un viitor apropiat. Aceasta să fie un liceu al debuturilor în literatura dramatică — un cimp de manifestare a creațiilor febrile care se statornicește în pașunea de perfecționare a mijloacelor de exprimare ale actorilor. Am fi fericiți dacă studenții cadetilor de regie de la Institutul de teatru și-ar exprima aspirațiile aici personalitatea în devenire. Li s-ar oferi în acest fel posibilitatea să se verifice atît cu actorii cu experiență, cit și cu publicul.

— Dacă să se continue tradiția festivalului Teatrelor naționale iar orașul Craiova. Am dorit un turneu în străinătate, în România și în țările vecine, în care să participe o echipă noastră la Belgrad, stimulează dorințele noi. Am dorit aici un teatru muzical — premiera din această vară cu „Vocevodul Iștvan” ne-a dezvăluit gustul publicului pentru acest gen de spectacole.

TELEVIZIUNE

SÎMBĂTĂ 7 SEPTEMBRIE 1966

16.00 — Transmisii sportive.	21.00 — Studioul de poezie. Versuri închinete patriei în lectura autorilor Victor Eftimiu, Demostene Botez, Eugen Jebeleanu, Nina Cassian, Najnyeri Erik, Gheorghe Tomos, Ana Blandiana, Nicolae Stoian, Victor Tulbure.
17.00 — Intinerența internațională de natație București — Sofia. Transmisie de la bazinul percului sportiv Dinamo.	22.00 — Concert al intrare.
18.00 — Fotbal: Progresul București — Jiul Petroșeni. Transmisie de la stadionul Republicii.	23.00 — Teatru jurnal de noapte.
18.15 — Stadion: Cercul magic (o nouă serie). Mecul de box dintre Joe Louis și Jim Brodcock.	23.00 — Post-scriptum săptămînal.
19.30 — Mult e dulcea și frumoasă.	23.10 — Program de circ înregistrat pe peliculă.
19.00 — Pentru școlari. Acașă la... prof. dr. Ana Așlan.	23.35 — Orchestre de muzică ușoară: formația Horia Topcea.
19.30 — Teatru jurnal de seară.	23.00 — Teatru jurnal.
20.00 — Telemeclopidia.	23.15 — Recital de simfonia seara.
21.00 — Vom reveni peste șase luni.	23.40 — Bis pe 16 mm. Povestea cançonetei napolitane (partea I-a).

(Urmare din pag. 1)

reușită, doar după numărul feștilor săptămînale în orăș, după cantitatea de anecdote de „ultimă oră” pe care noui cuplu le deține, este realmente superficială. Termometrul ideal al stărilor de fapt — echilibrul dobindit — rămîn: siguranța și stabilitatea afectivă, „explozia” capacității profesionale.

„Ascultă-se pe noi, că sîntem mai intelenți”. Ceea ce nu înțelegem și așa nu se pot înțelega cîștinii fericite, căci în domeniul sentimentelor nimic nu este „planificabil”, lipsit de dinamism.

— În mod categoric egoist — îl sacrifică totalmente pe celălalt pentru propria sa reușită. Dezechilibrul care se produce, în loc să determine (asa cum cred unii „recunoscință”, stimulează, dimpotrivă, neînțelegerile. Căci nimeni nu iartă și fi fost sacrificat de inșiși partenerul său de viață! Mai există — cu l s-a inoculat acestora, în sințe, de-a lungul adolescenței? — și dintre aceia care se otrăvesc reciproc o existență întreagă, împiedicîndu-le deliberat realizarea aspirațiilor

— Scena mare trebuie să aibă și o scenă mică, o scenă laborator, care să găzduiască acele încercări, căușări pasionante nu numai ale creatorilor de literatură dramatică, ci și a creatorilor de artă din teatru. Sperăm să avem o asemenea scenă într-un viitor apropiat. Aceasta să fie un liceu al debuturilor în literatura dramatică — un cimp de manifestare a creațiilor febrile care se statornicește în pașunea de perfecționare a mijloacelor de exprimare ale actorilor. Am fi fericiți dacă studenții cadetilor de regie de la Institutul de teatru și-ar exprima aspirațiile aici personalitatea în devenire. Li s-ar oferi în acest fel posibilitatea să se verifice atît cu actorii cu experiență, cit și cu publicul.

— Dacă să se continue tradiția festivalului Teatrelor naționale iar orașul Craiova. Am dorit un turneu în străinătate, în România și în țările vecine, în care să participe o echipă noastră la Belgrad, stimulează dorințele noi. Am dorit aici un teatru muzical — premiera din această vară cu „Vocevodul Iștvan” ne-a dezvăluit gustul publicului pentru acest gen de spectacole.

— Scena mare trebuie să aibă și o scenă mică, o scenă laborator, care să găzduiască acele încercări, căușări pasionante nu numai ale creatorilor de literatură dramatică, ci și a creatorilor de artă din teatru. Sperăm să avem o asemenea scenă într-un viitor apropiat. Aceasta să fie un liceu al debuturilor în literatura dramatică — un cimp de manifestare a creațiilor febrile care se statornicește în pașunea de perfecționare a mijloacelor de exprimare ale actorilor. Am fi fericiți dacă studenții cadetilor de regie de la Institutul de teatru și-ar exprima aspirațiile aici personalitatea în devenire. Li s-ar oferi în acest fel posibilitatea să se verifice atît cu actorii cu experiență, cit și cu publicul.

CĂSĂTORIA un pas de la „eu” la „noi”?

Cit privește concepția pe care și-o formează tinerii — încă din adolescență — despre căsătorie, ar fi de dorit feluri (categori) mari (simplificînd de asemenea noțiunile): căsătorie din dragoste și căsătorie din rațiune. Primejdia în unele așa-zise căsătorii realizate exclusiv „din dragoste” este că, de fapt, la tinerii în cauză, poate să existe o concepție naivă asupra dragostei, în stare să-1 îndepărteze de realitate; în loc să-1 apropie, să-1 ajute la cucerirea — deplină — a realității. Cit privește cealaltă categorie, a căsătoriei denumite, doar pentru uzul demonstrației, „din rațiune” (căci toate căsătoriile, la urma urmei, trebuie să fi fie și raționale), majoritatea sînt pușe la cale de părinți, de mătusi, de familii în general. Aici intervin, din păcate — în exclusivitate — raționamentele reci

— Scena mare trebuie să aibă și o scenă mică, o scenă laborator, care să găzduiască acele încercări, căușări pasionante nu numai ale creatorilor de literatură dramatică, ci și a creatorilor de artă din teatru. Sperăm să avem o asemenea scenă într-un viitor apropiat. Aceasta să fie un liceu al debuturilor în literatura dramatică — un cimp de manifestare a creațiilor febrile care se statornicește în pașunea de perfecționare a mijloacelor de exprimare ale actorilor. Am fi fericiți dacă studenții cadetilor de regie de la Institutul de teatru și-ar exprima aspirațiile aici personalitatea în devenire. Li s-ar oferi în acest fel posibilitatea să se verifice atît cu actorii cu experiență, cit și cu publicul.

— Scena mare trebuie să aibă și o scenă mică, o scenă laborator, care să găzduiască acele încercări, căușări pasionante nu numai ale creatorilor de literatură dramatică, ci și a creatorilor de artă din teatru. Sperăm să avem o asemenea scenă într-un viitor apropiat. Aceasta să fie un liceu al debuturilor în literatura dramatică — un cimp de manifestare a creațiilor febrile care se statornicește în pașunea de perfecționare a mijloacelor de exprimare ale actorilor. Am fi fericiți dacă studenții cadetilor de regie de la Institutul de teatru și-ar exprima aspirațiile aici personalitatea în devenire. Li s-ar oferi în acest fel posibilitatea să se verifice atît cu actorii cu experiență, cit și cu publicul.

— Scena mare trebuie să aibă și o scenă mică, o scenă laborator, care să găzduiască acele încercări, căușări pasionante nu numai ale creatorilor de literatură dramatică, ci și a creatorilor de artă din teatru. Sperăm să avem o asemenea scenă într-un viitor apropiat. Aceasta să fie un liceu al debuturilor în literatura dramatică — un cimp de manifestare a creațiilor febrile care se statornicește în pașunea de perfecționare a mijloacelor de exprimare ale actorilor. Am fi fericiți dacă studenții cadetilor de regie de la Institutul de teatru și-ar exprima aspirațiile aici personalitatea în devenire. Li s-ar oferi în acest fel posibilitatea să se verifice atît cu actorii cu experiență, cit și cu publicul.

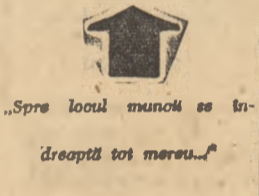
— Scena mare trebuie să aibă și o scenă mică, o scenă laborator, care să găzduiască acele încercări, căușări pasionante nu numai ale creatorilor de literatură dramatică, ci și a creatorilor de artă din teatru. Sperăm să avem o asemenea scenă într-un viitor apropiat. Aceasta să fie un liceu al debuturilor în literatura dramatică — un cimp de manifestare a creațiilor febrile care se statornicește în pașunea de perfecționare a mijloacelor de exprimare ale actorilor. Am fi fericiți dacă studenții cadetilor de regie de la Institutul de teatru și-ar exprima aspirațiile aici personalitatea în devenire. Li s-ar oferi în acest fel posibilitatea să se verifice atît cu actorii cu experiență, cit și cu publicul.

— Scena mare trebuie să aibă și o scenă mică, o scenă laborator, care să găzduiască acele încercări, căușări pasionante nu numai ale creatorilor de literatură dramatică, ci și a creatorilor de artă din teatru. Sperăm să avem o asemenea scenă într-un viitor apropiat. Aceasta să fie un liceu al debuturilor în literatura dramatică — un cimp de manifestare a creațiilor febrile care se statornicește în pașunea de perfecționare a mijloacelor de exprimare ale actorilor. Am fi fericiți dacă studenții cadetilor de regie de la Institutul de teatru și-ar exprima aspirațiile aici personalitatea în devenire. Li s-ar oferi în acest fel posibilitatea să se verifice atît cu actorii cu experiență, cit și cu publicul.

Cîteva clipe, pentru brigadieri, ora stă în cumpăna dintre ieri și mine. Adunate una lângă alta ceasurile petrecute pe șantierele naționale ale muncii voluntar-patriotice s-au transformat, acum la încheierea activității, în zeci de mii de zile lucrătoare, în valori de milioane lei. Pășind peste pragul acesta tinerii iau calea unor noi acțiuni, pe care lunile viitoare așteaptă să le dea chipul concret al realizărilor. Chemarea C.C. al U.T.C. îi situează pe toți în prezent.

Consemnând astăzi alte însemnări despre activitatea brigăzilor care au lucrat pe șantierul magistralei București-Pitești-le adresăm celor mai buni felicitări o dată cu salutul, devenit simbol al efortului dăruit de mii de tineri patriei:

DE TREI ORI CA LA BRIGADA: HEI-RUP, HEI-RUP, HEI-RUP, BUM!

de trei ori ca la brigada

Cimpulung, 23 iulie, orele 6. Din furtă Liceului „Dinicu Golescu” 50 de elevi pornesc spre Pitești. Aceiași să se înfrimăscă acolo, la sediul comitetului județean U.T.C., cu alți colegi de-ai lor de la Liceul „Alexandru Odobescu”. Punctul terminus al călătoriei tuturor: șantierul național al tineretului, Magistrala București — Pitești, lotul Petrești. Cei care alcătuiau, în acel moment, „Brigada de muncă patriotică „Argeș 1” fuseseră aleși cu miză din peste 800 de solicitanți ciți răspunseră chemării lansate în luna mai de C.C. al U.T.C.

— Faptul că fusesem ales, avea să mărturisească Gheorghe Bălan, eu, unul din 8 băieți, m-a făcut să simt marea răspundere pe care m-o asumasem, m-a făcut să am încredere în mine, în forțele mele. „Munții” de balast pe care trebuia să-i cernem nă cam nelinișteră la început. Zgomotul lopezilor aduse un plus de „atmosfera” crîngurilor de pe malul drept al Argeșului.

După primele zile mi-am dat seama de posibilitățile noastre și fiecare echipă chibzuită cum să muncească mai bine ca să câștige drapelul, spunea Mircea Popa, șeful echipei a 3-a formată din elevii ai Liceului „Alexandru Odobescu” din Pitești.

Atmosfera de întrecere n-a dispărut, de altfel, nici un moment de-a lungul celor 14 zile de muncă. O sută de brigadieri au încercat și au reușit să se depășească pe ei înșiși raportând la sfîrșitul perioadei rezultatele muncii lor: 7.239 metri cubi de balast cernut și pregătit pentru lucrările pe magistrală.

— Cifrele sînt concludente, dar nu ne putem opri aici. Vocali și instrumentiști aleși dintre brigadieri și, bineînțeles, sa nu uităm, emisiunile televizivului și cele 8 filme rulate în această perioadă.

— Am făcut apel și la timpul din afara lucrului, spunea comandantul brigăzii, pentru ca tinerii să înțeleagă necesitatea folosirii lui în mod judicios, indiferent de locul unde s-ar afla, într-o tabără cu spectacole și instrumentiști aleși dintre brigadieri și, bineînțeles, sa nu uităm, emisiunile televizivului și cele 8 filme rulate în această perioadă.

— Cei care sîntem acum, aici, n-avem nici o medie sub 7. — Intrebați care este garanția respectării angajamentului, elevii profesorului Solomon, au răspuns fără ezitare: — Cei care sîntem acum, aici, n-avem nici o medie sub 7.

Deși, trebuie precizat de la bun început, pe ei îi recomanda în esula măsură și alte „cărți de vizită”: precupăriile, pasiunile lor, felul în care gîndesc să-și croiască un drum în viață. Au putut fi întâlniți aici participanți la concursurile școlare pe obiecte, membri ai comitetelor U.T.C. pe școală, elevi cu rezultate bune la toate obiectele de studiu și cu înclinații evidente către un domeniu sau altul.

De fapt, toți cei care au cunoscut munca și conduita brigăzii „Argeș 1” din rîndurile căreia un număr de 26 de brigadieri au primit „Diploma de onoare” a Comitetului județean Argeș al U.T.C. au avut curiozitatea de a se apropia de adresa ei. Am surprins, astfel, o discuție între șeful lotului Ionescu, inginerul Maricescu și profesorul Ion Solomon, comandantul brigăzii.

— Brigada omogenă, spunea inginerul, alcătuită din băieți minunați, plini de elan și de seriozitate în muncă. Merită 10 pe toată linia. — La care comandantul, fost brigadier pe șantierele tineretului ripostase cu modestie: — Imi place pedagogia aplicată. — CRISTIAN VASILICA secretar al Comitetului județean Argeș al U.T.C.

„ARGEȘ 1”, NOTA 10

Munca a făcut din băieții un colectiv sudat, un tot unitar călăuzit de dorința de a face din brigada lor o brigadă fruntoasă pe țară, se destăinuia profesorul Ion Solomon, comandantul brigăzii.

— Brigadierii nu s-au întrecut însă numai în cadrul celor 7 ore de muncă pe zi. Programul zilei continua cu manifestări sportive, iar seara cu spectacole susținute de soliști

— Așadar, băieții lui Gabriel Curculescu, elevi ai clasei a XII-a G a Liceului „Dinicu

Int-o duminică după amiază la cîmînul cultural din Ulmeni venise un bărbat potrivit ca statură, încă tânăr, al cărui fel de a fi atrăsese în jurul său un grup numeros de băieți. Omul se prezentase simplu: Ion Perjoiu imputernicit al Comitetului orașean U.T.C. Oltenia. Asta era ceva obișnuit pentru tinerii din comună. Nu era prima oară cînd aveau în mijlocul lor activiști ai organizației sau reprezentanți ai activului obștesc al Comitetului orașean U.T.C. Ceea ce le stîrnise însă, de data aceasta, interesul în cea mai mare măsură era tema discuției care se legase între ei și noul venit. Ion Perjoiu începuse să povestească întâmplări trăite de el pe Șantierul național al tineretului de la Bumbești-Livezeni unde lucrasse ca brigadier în urmă cu 20 de ani. Erau fapte care înlătau imaginația, care stîrniseră în cei atunci de față dorința de a-și îmbogăți propria lor viață cu întâmplări asemănătoare. Cei din grup aveau convingerea că răspunzînd chemării lansate de C.C. al U.T.C., chemare care le deschidea calea către noile șantiere ale muncii voluntar-patriotice, gîndurile lor puteau prinde conturul visat.

— Așadar, cine vrea să facă parte din brigada a II-a Ilfov? — Una cite una mîinile începuseră să se înalțe. — Astfel se născu brigada a II-a Ilfov, avea să-și noteze Ion Perjoiu, mai tîrziu, în jurnalul său. Făceau parte din ea tinerii din comunele Ulmeni, Chirnoghi, Radovanu, Șoldanu, Mitreni, elevii ai liceelor nr. 1 și 2 și ai școlii de mecanici agricoli din Oltenița. Urma să plecăm pe șantierul autostrăzii București-Pitești, în punctul de la Corbișii Mari. Băieții erau în vacanță dar furt scurta mereu rugîndu-mă să nu-i uit și să-i anunț din vreme cînd și cum vom ajunge la Corbișii Mari. Unul din ei îmi amintea de „demonstrația” pe care mi-o făcuse arătîndu-mi mușchii săi „formați”. Aveam și un marș al brigăzilor noastre așa înfîc în ziua plecării cîntam cu toții refrenul care ne plăcuse atîta fiindcă exprima întocmai simțămîntele fiecăruia din noi:

Pornim spre magistrală,
Pe-al muncii șantier.
De-l soare, vînt sau ger,
E ritmul muncii-n toate
Și-al inimii ce bat.
Hei-rup de brigadier!

Lotul Corbișii Mari, unde trebuia să lucreze brigada, se afla cam la jumătatea distanței măsurată pe

viitoarea magistrală Pitești-București. Prețutînd se vedeau mașini: buldozere, scropele, cilindri, autogredere, vibratoare. Autocamioane transportau muncitorii la lucru. Autobasculantele și tractoarele cu remorci circulau în toate direcțiile. Se stabilise ca, la început, brigada noastră să amenajeze acostamente pe o porțiune de o mie de metri. Pămîntul trebuia săpat cu casmaua și adus pînă la marginea bordurilor. Condițiile de lucru erau dificile. Pămîntul era cînd afînat, cînd tare și bolovănos, ori umed din cauza ploilor.

„Treabă de cîteva zile”, ne-a încredințat șeful lotului. Am tăcut. Băieții nu spuneau nici ei nimic. Insa la ora prînzului treaba era gata. A fost un entuziasm general. După amiază ne-am schimbat locul. Lucram pe porțiunea de dincolo de pădurea Văcăreasca și, după cîteva ceasuri, am ajuns din urmă

Trăian Grădiliș, elev al Liceului nr. 1 din Oltenița. Ei cunoșteam dinainte, știam cit de mult își ajută părinții la treburile gospodărești, săpa grădina, tăia lemne, căra apă și îmi spusese mereu că dacă am avea zece ca el în brigada ne-am putea lua la întrecere cu oricare din celelalte brigăzi de pe șantierele tineretului. Acum, însă, înțelegem că brigada noastră era formată din 84 de „Traiani”, că fiecare din ei: Victor Runceanu, Gheorghe Manea, Nicolae Maldeș, Marin Cătănuș, toți ceilalți sînt la fel de conștiințioși, înțeleg la fel de bine rostul muncii, însemnătatea ei în procesul formării unui om adevărat. Am auzit într-o seară o voce, tîrziu, după ce se dăduse stîngerea și toți se înveliseră cu păturile: „Dacă aș fi eu comandant î-aș scula pe toți de la ora 8 ca la 5 să fim pe șantier”. N-am căutat să aflui cine e, dar acum înțelegem că vorbele acelea le-ar fi putut rostii oricare dintre ei. Nu era o bravadă de duzină, n-ar fi fost la nimeni dovada unui eroism ieftin. Munca pe șantier le dezvoltase tuturor spiritul de organizare, de inițiativă, seriozitatea, simțul răspunderii personale, al respectului față de colectiv. Ei cunoscuseră acum din propria lor experiență chipul nobil al solidarității umane, legile simple și clare pe care trebuie să se întemeieze relațiile sociale ale acolora care urmăresc unul și același țel. Numai așa fîm pot explica inspirația poetului brigăzilor noastre, Ștefan David, lînior C.F.R. la stația Șoldanu, care scria:

Sîntem pârtași la eforturi și pârtași la izbinzi,
Primim și dăruim fericire fără dobinzi,
Descoperim stele și comori ascunse,
Sîntem OMUL și mîntea lui clară.
Ca luna în mijlocul nopții de vară.

Peste ani vom face poate popas la kilometrul 60 al autostrăzii. Semnul acesta nu va fi însă, pentru nici unul din noi, numai vopșeas de pe o bornă carecare. Va fi mîndrie, poezie, amintirea unui început, locul educării conștiinței, va fi piatra, bătută cu mîinile noastre chiar, la drumul prosperității patriei, va fi semnul că încă mai avem de construit pentru noi și pentru cei care vor veni după noi.”

Jurnalul se încheie simplu: „Sînt convins că toți membrii brigăzilor noastre vor fi în anul viitor prezenți din nou pe șantier. Mi-au spus-o chiar ei”.

Comandantul brigăzii a II-a Ilfov, ION PERJOIU

LEGĂMÎNTUL DE LA KILOMETRUL 60

mașinile care executau operațiunile inițiale mecanizate. Văzîndu-ne, cineva ne-a strigat surprins „Ne-ați prins pe poziții nepregătite!”

„Cînd partidul în asalt
Ne-a dat inima lui vie.

Eram fericiti, simțeam că sîntem cu adevărat luptători, soldați pe frontul pașnic al construcției socialiste. Lîngă mine atîtea, înalors cu fața spre vînt,

BILANȚ

- Cei 3336 DE BRIGADIERI care au prestat pe șantierele naționale ale tineretului București—Pitești, Bumbești—Livezeni, Cimpina—Comarnic, Baia Sprie —Sighet și Otopeni, un număr de 41 063 zile, au executat lucrări în valoare 3 218 000 lei.
- Cele OPT BRIGĂZI care și-au desfășurat activitatea pe șantierele naționale ale tineretului de îmbunătățiri funciare au realizat, în cele două serii, lucrări a căror valoare este apreciată la peste 640 000 lei.
- RECORDURILE la valoarea medle a zilei muncă le dețin tinerii din brigăzile Brăila-3 (Gemenele) cu 60,50 lei, Băneasa Giurgiu — II — 44,87 lei și Ilfov II 43,57 lei.

Pagini speciale, rubrici permanente, note, însemnări, reportaje fotografice publicate în ultimele luni au încercat să transmită cititorului atmosfera de entuziasm, de totală dăruire a tinerilor brigadieri pe care reporterii noștri i-au întâlnit în defileul Jiului, în Balta Brăilei, în diferite puncte ale magistralei București—Pitești, pe șoseaua voluntar-patriotică. Revăzîndu-le acum, în această clipă în care ca un omagiu adus celei de-a 20-a aniversări a Bumbești-Livezenilor, tinerii fac bilanțul realizărilor, avem sentimentul că efortul nostru, deși stăruitor, a reușit doar în parte să redea adevărată dimensiune a faptelor. Fiindcă însuflețirea, entuziasmul cu care tinerii și-au dăruit eforturile, patosul și romantismul lor s-ar recunoaște pe de-a-ntregul cîntat doar în pagini de epopoe. Dar aceste pagini sînt însoșite realizările tinerilor.

• SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ •

SATIRĂ

Vasile Băran

Logodnă

Trebuie, și-a spus ei, trebuie să fiu mai hotărât și intr-o dimineață a cumpărat...

Și prietenul i-a dus florile cu brațul și după fiecare braț de flori el îl întreba ce a zis ea?

Pază

Mă, care ești acolo? strigă din foisor parnăric el intr-o clipă și se aplecă în hotărâre...

un harbus eț un butol și-l așeză cu grăiă în saretă precedentului, bolborosind: M-ati făcut să-mi bată inima...

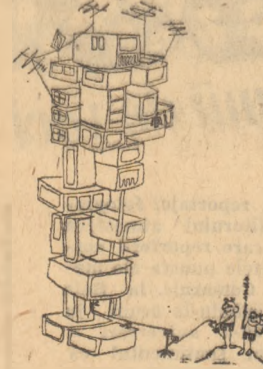
Respirație

Iși scoase capul de după ghiseu și umflindu-și vinele strigă părind că se sufocă: Mfine! Azi n-am timp nici să respir!

Cețkănean pleacă. Și veni a doua zi și la ghiseu găsi pe altul. Mortal se înșuse de cuvint.

Desena de DORIN DIMITRIU

Fără cuvinte Desen de C. TANĂSCU

NIMIC FĂRĂ REFERAT

Multă vreme, mai precis un an și trei luni, Matei Referat (de fapt am amuz că îl cheamă Nicolae) a trăit în cel mai deplin anonim.

Totuși i-a vorbit blind, așa ca de la om la om: „Frăte Matei, nu știi dacă e cazul să ne ocupăm noi de felul cum să muncească salarii noastre peste 100 de ani.

A doua zi, directorul a primit două referate din partea lui Matei: Unul „Cum am muncit ieri” și altul: „Cum vom munci azi”.

Și a urmat referate privind activitatea echipei de fotbal, a A-prozului din colț, a muncii dactilografelor, pină cind directorul, șos din sărite, i-a strigat: „Vezi-ți omule de treaba duminică și lasă-ți pe ceilalți”.

Trecuseră citeva săptămîni de la nuntă. Prințul nu se mai sătura admirind trăsăturile de o clasică puritate ale soției sale.

— Dragostea mea, as vrea să te întreb ceva. — Într-o seară... aaaaah!... Iubitule, îl invită ea, cîscind.

— Tu nu crezi că... te nu și se pare. Pe scurt, n-ai impresia că dormi cam mult? — Eu? Se miră Frumoasa.

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

titulat: „Cu privire la aprinderea și stingerea luminii” și bătut în trei exemplare: unul pentru șeful serviciului plan, unul pentru șeful serviciului financiar și unul lui Matei.

Au urmat referate privind activitatea echipei de fotbal, a A-prozului din colț, a muncii dactilografelor, pină cind directorul, șos din sărite, i-a strigat: „Vezi-ți omule de treaba duminică și lasă-ți pe ceilalți”.

Trecuseră citeva săptămîni de la nuntă. Prințul nu se mai sătura admirind trăsăturile de o clasică puritate ale soției sale.

— Dragostea mea, as vrea să te întreb ceva. — Într-o seară... aaaaah!... Iubitule, îl invită ea, cîscind.

— Tu nu crezi că... te nu și se pare. Pe scurt, n-ai impresia că dormi cam mult? — Eu? Se miră Frumoasa.

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

Aventurile profesorului KATTA și ale asistentului său STROPHA

CAPITOLUL XV de Aurel Baranga

Ars de patima îndreptării lumii, profesorul Katta nu-și găsea în dimineața aceea de toamnă liniștea. Marile inspirații se comunicau sub forma unor eluvii care îl transportau într-o transă mistuitoare, pină la momentul sublim cind idea prindea corp.

— Stropșa, se confesă în șfșit, savantul, în această clipă am mai intuit o pricină a nefericirii contemporane, a alienării omului.

— Nu mă refer la alienarea mentală, stare inferioară, de proză și degradare biologică, bună să fie studiată și rezolvată, eventual, de acei felceri primitivi, cunoscuți îndeobște, sub numele de psihicari.

— Nu crezi că... te nu și se pare. Pe scurt, n-ai impresia că dormi cam mult? — Eu? Se miră Frumoasa.

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

UMOR

SARJE

PENTRU

ELEVI

TRANSFORMARE

INVĂȚATURA

Ne-văfind cu osteneală Din al cărților tezaur.

La oral ai o zicală: Că țicorea e de aur.

INGIMFARE

Cică-n bancă, de curînd, Zece cărți sub el și-a pus.

Pe colegii lui tinind Să-i privească mai de sus.

SOLUȚIE

Dacă s-ar face școli în Lună, Cu cartea tu ai merge strună.

Materia acolo doară De șase ori e mai ușoară!

LATINISTUL

Latina mult o îndrăgești, Iar lucrul ăsta nu-l ascuzi.

De Cicerone îți amintești Întotdeauna cind te tunzi.

V. POPA

POST SCRIPTUM LA...

FRUMOASA DIN PĂDUREA ADORMITĂ

de Nicolae Minei

O noaptea de înnoptare... „Sărmana de ea, încă mai e sub pătura vâjii!” Pe urmă, lozul duioșilor îl luă nedumerirea: „Să fi rămas cu un tic nervos?”

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Soția ta stă cu un tip pe tarla! — Nesocotita, o să plătească omenda...

LILI CRISTESCU

Totul a început în clinchet de pahare și hohote de saxofon, la Căcurig-Băr, acolo unde Piky Slăbău a cunoscut-o pe prea blonda Lili Cristescu, și s-a terminat... am putea spune „a început să se termine” — tot în clinchet de pahare, dar cu hohote de plin, la Fetești, la o nuntă.

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

— Douăzeci și... Exagerezi iubituț! Dar chiar... aaaa!... chiar dacă ar fi așa, ce im... aaaa!... ce importantă are?

JOCURI • JOCURI

ROMÂNIA PITOREASCĂ

Word search puzzle grid with clues: ORIZONTAL: 1) Frumoasa capitală a țării noastre, puternic antrenantă. Soluția se dovedește eficientă din prima zi: Frumoasa rămase trează mai bine de patru ore dimineața și aproape două ceasuri după amiază, interval în care se țiri pină la bucatărie și moțâia citeva clipe limbi cuptor, pentru a adormi de-a binelea în cămară, cu fruntea sprâncinată de un gavanos cu dulceață.

Word search puzzle grid with clues: VERTICAL: 1) Ilustru savant român, medic de talie internațională prezentat cu lucrări originale, fotografii, planșe într-un muzeu bucureștean care-l poartă numele — Tara noastră țigă dragă. 2) Număr central în Căciula Transilvăneanului — Mărețul eveniment al insurecției armate de la 23 August 1944. 3) Munții falnici care ne brăzdează țara — Verbul brizei pe maul Mării Negre. 4) Cuvinte frumoase — Strugurii pe care nu-l ajunge vulpea. 5) A vorbi ca un... Cunoscut personaj

Word search puzzle grid with clues: 1) Conducătorul răscosiei țărănești de la 1784 al cărui gorun, de sub care a vorbit moșilor boițărici și sare. 1) În acest loc — Localitate unde se află o cunoscută minăstre care a dus pină de parte în lume fama mestecilor zurgari moldoveni 12) Treapă — A vorbi ca un... Cunoscut personaj

Word search puzzle grid with clues: 1) Deal de lângă orașul Dej, unde a fost tabăra țărănilor români și unguri răsculați în 1437-1438. 7) Cetate moldovenească construită de Petru I Mușat și mărită de Ștefan cel Mare.

Word search puzzle grid with clues: 1) Deal de lângă orașul Dej, unde a fost tabăra țărănilor români și unguri răsculați în 1437-1438. 7) Cetate moldovenească construită de Petru I Mușat și mărită de Ștefan cel Mare.

Word search puzzle grid with clues: 1) Deal de lângă orașul Dej, unde a fost tabăra țărănilor români și unguri răsculați în 1437-1438. 7) Cetate moldovenească construită de Petru I Mușat și mărită de Ștefan cel Mare.

GINA LOLOBRIGIDA

profund îngrijorat de a se pune în temă relativ la cauzele acestei umitoare Niagare de lacrimi răminând în continuare fără rezolvă, Piky continuă să-și petreacă nopțile într-o continuă solitudine, în bale.

PRINCIPIILE POLITICII EXTERNE A PARTIDULUI APROBATE DE INTREGUL POPOR

O consecventa pozitie internationalista

Adeziunea poporului se exprima prin faptele sale

Am avut intotdeauna incredere in politica partidului, in acțiunile sale pentru restabilirea unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale...

De fiecare dată, prin măsurile luate, prin hotărârile stabilite, partidul nostru a demonstrat că slujește neabătut interesele poporului și păcii în lume...

Prof. KOCSIC IOSIF Inspector la Comitetul Județean pentru cultură și artă Arad

IDEALURILE NOASTRE AU VIRSTA MILENARĂ ȘI FIECARE GENERAȚIE ESTE CHEMATĂ SĂ LE ÎNFĂPTUIASCĂ

Ca lucrător în domeniul muzeografic și istoric concret mi dau seama că un popor nu poate fi abătut de la calea sa fiindcă el evoluează conform unor particularități specifice istoriei sale...

și suveranitatea fiecărei țări, posibilitatea de afirmare liberă și pașnică, ridicarea umanității pe cele mai înalte culmi...

Noi ne exprimăm completa adeziune față de politica partidului și statului nostru care promovează...

VINTILESCU DUMTRU telincian - Tirgoviste

Prof. ION DRAGOMIR directorul muzeului de istorie Galați

INFORMAȚII

Vineri a sosit în Capitală, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășul Gian Carlo Pajetta...

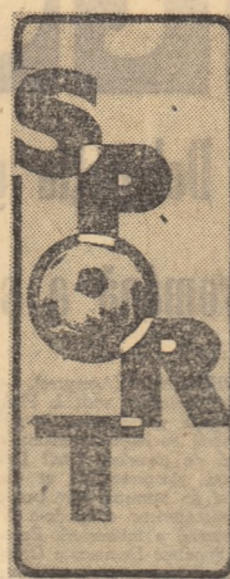
Însărcinați cu afaceri ad-interim la București, Rolando Stein (Republica Chile), Rafael A. Leon Morales (Venezuela)...

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășul Alexandru Lăzăreanu a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Belgia și Luxemburg...

În cadrul manifestărilor consacrate celei de-a 20-a aniversări de la crearea Republicii Populare Democratice Coreene...

În perioada 3-6 septembrie a avut loc la București cea de-a VI-a sesiune a Grupului permanent CA.E.R. pentru mecanizarea și automatizarea proceselor tehnologice...

Vineri la amiază a sosit în Capitală colectivul Teatrului "Thalia" din Budapesta...

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE TENIS ALE ROMÂNIEI

Campionatele internaționale de tenis ale României au continuat la Mamaia cu disputarea semifinalelor probelor de dublu...

TINERII NOSTRI FOTBALIȘTI ÎNVINGĂTORI ÎN MECIUL CU GRECIA

Turcii balcanici de fotbal rezervă echipelor de tineri a continuat la Sala de sport din București...

Balcaniada de atletism

AUR ȘI ARGINT PENTRU SPORTIVII ROMÂNI

Un eveniment care concentrează în aceste zile atenția iubitorilor sportului din Atena îl constituie Balcaniada de atletism...

luminat, populat de circa 30.000 de spectatori și nu era vorba de un meci de fotbal...

cum pe locul IV în lume. Din nou pe locul II s-a clasat tot o română, Olimpia Cătară...

Corespondență din Atena de la trimitul nostru special, VASILE CĂBULEA

bucuri noastre, primii mărșăluțori care au intrat prin tunelul stadionului...

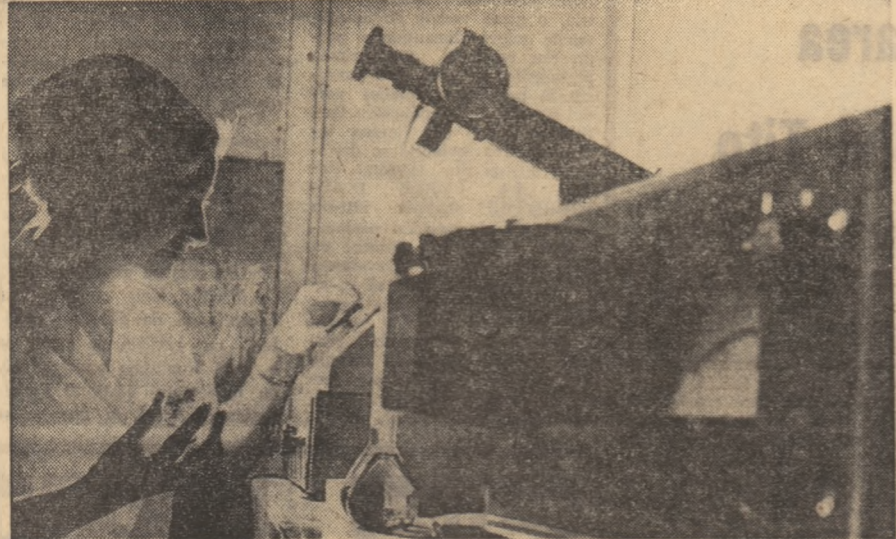
Sub acest semn a avut loc, joi seara, la lumina reflectoarelor, ceremonia deschurii Jocurilor Balcanice...

TURUL ROMÂNIEI O ETAPĂ AGITATĂ

Cind s-a dat plecarea în cea de-a 6-a etapă a Turului României, am avut o impresie că cei 53 de cicliști...

Consfătuire de lucru a inspectorilor școlari de educație fizică

S-a încheiat consfătuirea de lucru a inspectorilor școlari de educație fizică din toate județele țării...

Fabrica de medicamente Galenica din București. În laboratorul de cercetări se urmărește atenți comportarea unui nou produs.

La propunerea Ministerului Învățământului s-a stabilit că noile programe de studii privind educația fizică și sportul...

SIMPOZION

În aceste zile, are loc la Brașov, Simpozionul cu tema "Organizarea științifică a producției și a muncii în domeniul întreprinderilor de Mecanizare și Transporturi Forestiere"...

(Urmare din pag. 1)

cantitate suficientă de carne cumpărată direct de pe piața orașului. De asemenea, C.A.P. ar putea aduce prin rotație...

TINĂRUL INTELLECTUAL ÎN SAT

(Urmare din pag. 1)

"Cartea prin poștă" și bibliotecile centrale pedagogice, majoritatea comenziilor fiind satisfăcute la momentul oportun...

Butnaru. Mai sînt însă și unele greutăți. În cele mai îndepărtate și izolate așezări nu există posibilitățile de confort...

GENEZE ENERGETICE

(Urmare din pag. 1) Fabrica București-Sud chemată prin drumuri de hidrolituri azi este consumatorul din această parte a orașului...

De doi ani, curentul electric porneste din București-Sud pe dubla magistrală. În decembrie 1966 s-au încheiat lucrările...

De doi ani, curentul electric porneste din București-Sud pe dubla magistrală. În decembrie 1966 s-au încheiat lucrările...

Întenia noastră este de a lega cadrele didactice de școala unde au fost repartizate, de aceea le sprijinim...

În acest articol, mi s-a spus că toate sînt de competența Direcției comerciale a județului Vrancea...

ANUNȚ Părinți... peste cîteva zile clopoțelul va suna anunțînd prima zi de școală... Ați cumpărat pentru copiii dv. articolele de îmbrăcăminte necesare școlarului?

